

[Gudiksen.]

løbslovgivning forandrede sig. Kravene til vort Lands Vandløbslovgivning har gennem Tidernes skiftet ret meget. Før 1850 var det, som havde den store Interesse, især Brugen af Vand, Vands Opsamling til Vandforsyning og til Kraft samt Vands Spredning, altsaa det at give Vandet en anden Retning end den naturlige. Senere, fra omkring Midten af forrige Aarhundrede, blev det Vands Afledning, som særlig fik Interesse, og det endte med Løven af 1880 om Vands Afledning og Brug, som nu snart i 70 Aar har været den grundlæggende Lov i vor Vandløbslovgivning, suppleret af en Mængde Tillægslove, som det nu er Tanken at samle i de her foreslaaede to Love. Senere er Vands Afledning og Brug udvidet til at omfatte Dræning i større Stil, og sidst har Spildevandsafløb til Bække, Aaer, Fjorde og Havet optaget Sindene mest, hvilket vel nok er et af Tidens største og vigtigste Afvandingsproblemer.

For faa Aar siden fandt vi det naturligt at forurene Bække, Aaer, Fjorde og Havet med Spildevandet, bare vi kunde faa Spildevandet ført til et Vandløb; i Dag søger man saa vidt muligt at holde disse Vandløb rene for Uhumskheder fra Spildevand af Hensyn til den almindelige Sundhedstilstand, men ogsaa af Hensyn til Drikkevandet, Fiskeriinteresser og Naturfredning. Ogsaa i de her fremsatte Lovforslag er der Naturfredningsinteresser, navnlig ved Søers Udtørring eller Vandstandssænkning af Søer.

Ved Siden af denne Lovgivning, som til Dato har været nogenlunde brugelig, har vi haft en midlertidig Lovgivning paa Vandløbsvæsenets Omraade i Landvindingsloven og Grundforbedringsloven, ledet af Landvindingsudvalgets og Grundforbedringsudvalgene i Forbindelse med særlige Afvandingskommissioner, som for Hurtighedens Skyld har haft Beføjelser baade som almindelige Landvæsenkommissioner og Overlandvæsenkommissioner. Det er en midlertidig Lovgivning, som under Krigen har løst store Opgaver af dyrkningsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt stor Betydning. Disse midlertidige Love berøres ikke af den almindelige Vandløbslovgivning, idet de er Tilskudslove, tilsigtende bestemte Formaal, som de har løst. Selv om disse midlertidige Love ikke vedkommer den almindelige Vandløbslovgivning, som her behandles, har jeg dog villet nævne dem, fordi de paa saa afgørende Maade har grebet ind paa Vandløbslovgivningens Omraade i de senere Aar. Om de skal fortsætte ud i Fremtiden som Tilskudslove, skal jeg ikke komme ind paa ved

denne Lejlighed, men der er i hvert Fald Mængder af Afvandingsopgaver, som ikke lader sig løse uden Tilskud, men det vilde maaske være naturligt engang at revidere ogsaa disse Love.

Naar vi ved, at vi til Dato har anvendt Vandløbsloven af 1880, og at vore Landvæsenkommissioner støtter sig paa Løven af 1858, vil man forstaa, at en Revision af disse Love ikke er urimelig, og at en Samling af Løvenes enkelte Afsnit vil være ønskelig, og det er dette, som tilsigtes med de to Lovforslag om Vandløb og Landvæsenretter, som her forelægges.

Disse Lovforslag er forberedt meget godt gennem en Kommission, der blev nedsat den 17. Maj 1933 og bestod af sagkyndige fra alle Sider. Denne Kommission har afsluttet sit Arbejde den 17. Januar 1941. Betænkningen er meget omfattende og meget godt skrevet, og de foreliggende Lovforslag er da ogsaa i alt væsentlig bygget paa Betænkningen.

Der er en Særlovgivning for København, som man ikke vil røre ved ved denne Lejlighed, da den efter alles Mening virker fuldt ud tilfredsstillende.

Den store Fordel ved denne Lovgivning her er ikke alene at faa revideret Løven efter Tidens Krav, men ogsaa at faa samlet i een Lov det, som nu spreder sig i 7—8 Love, og ikke mindst at faa det samlet i bestemte Afsnit af Løven, saa man for Eksempel let kan finde alt om Vandløbs-sager og hvad dertil hører, alt om Tilsyn og hvad dertil hører under hvert sit Afsnit. Det er et af de store Goder ved de foreliggende Lovforslag, som den højtærede Minister skal have min fulde Anerkendelse for. Lovforslagene er som sagt i alt væsentlig bygget paa Betænkningen, en Betænkning, som jeg synes har vist stor Forstaaelse af Manglerne ved den Vandløbslovgivning, som vi har haft før, og jeg er glad for, at Lovforslagene holder sig saa nær til Betænkningen, som sket er.

Da Vandløbsloven, som det er sagt af et æret Medlem før, indeholder 106 Paragraffer og Løven om Vandløbsretterne 50 Paragraffer, er det selvsagt, at vi ikke kan komme ind paa en Bedømmelse af de enkelte Paragraffer her. Det er der heller ingen Anledning til. Der kan være en hel Del Spørgsmaal, som jeg ogsaa er enig i bør drøftes i et Udvalg, men taget som Helhed maa jeg sige, at Lovforslagene tilsigter en stor Forbedring af den Vandløbslovgivning, vi har i Dag. Jeg vil dog nævne enkelte Ting. Løvens Omraade omfatter alt, hvad der drejer sig om Vand, for saa vidt